

Laamasen suvun tutkimisen tilasta

Mirja Karjalainen 25.7.2015:

Enonkoskella kokoonnuttiin 25.7.2015 Redsvenien ja Laamasten sukuseuran tilaisuuteen, jonka ohjelman järjestivät Redsvenit. Edellisenä kesänä jäs. järjestelyistä Paunolanmäellä vastasivat Laamaset. Heikki Loikkanen esitti tilaisuudessa oman näkemyksensä Redsven-suvun vaiheista ja ajatuksista, mitkä Redsvenien sukukirja synnytti. Hän lähetti sanottavansa myös tekstinä minulle ja kauttani edelleen vaikkapa mahdolliseksi materiaaliksi sukuseuran nettisivuille. Omaksi tehtäväkseni Enonkosken sukujuhlissa jäi kertoa Laamas-tutkimuksen nykyvaiheista. Täydentäköön se Heikin mukavaa esitystä.

Jos jätetään pois omien isovanhempieni Matilda Redsvenin ja Aapeli Laamasen vuonna 1899 solmitun avioliiton jälkeläiset ja Aapelin nuorempien veljien Paavon ja Oton avioliittojen tulokset Matildan siskontyttöjen kanssa, on yhteisiä sukulaisia paras etsiä ”viäärän koivin takkoo”. Itä on itä ja länsi on länsi. Redsvenit ovat asustelleet Kerimäen saarenon länsipuolella ja Laamaset idässä. Kun vielä 1743 Turun rauhan raja työntyi väliin noin 70 vuodeksi, ei yhteistä kosketuspintaa päässyt syntymään ennen kuin Vanha Suomi oli liitetty mukaan suuriruhtinaskuntaan. Yhteistä taustaa on vähän.

Kerroin esimerkiksi ”viäärän koivun takkoo” ilmenneen sukulaisuuden. Tilaisuuden järjestäjillä Ihamaniemen Emil Redsvenin ja Hulda Kautosen jälkeläisillä oli eno, Huldin v. Armas ja tällä taas poika Aarne. Tämä serkku Aarne otti vaimokseen Aune **Laamasen**. Seija Haikkala alkoi yhdessä Aunen kanssa selvittää, mitä Laamasia esivanhemmat ovat. Aunen isä oli vuonna 1911 syntynyt Otto Laamanen. Tällä Otolla oli vuonna 1904 syntynyt isovelji Petter Albin, Anttolan kylän poikia Kerimäeltä. Petter Albinilla on mm. poika, 1938 syntynyt talousneuvos Teuvo Laamanen Pieksämäeltä. Teuvo Laamasella on menestynyt putkialan yritys, ja hän oli teettänyt myös liikelaajoiksi tarkoitettua, upeaa teoksen elämästään, perheestään ja yrityksensä vaiheista. Hankin sen kokoukseen selailtavaksi. Kun Seija pääsi sukututkimuksessa seitsemän sukupolvea taaksepäin, tuli vastaan 1730-luvulla syntyneet Walborg Waris ja puoliso Petter Laamanen, Kulennoisten Laamalan pojan Petterin ja vaimonsa Juliana Pitkäsen nuorempi poika. Jälkeläiset eleivät pappilan torppareina silloin kun Kerimäen kirkko pappiloineen vielä oli Kallunmäellä. Aunen, samoin kuin talousneuvos Teuvo Laamasenkin, kaukaiset juuret ovat siis Kulennoisten Laamasissa!

Sukututkimuksessakaan kaikkea ei voi todistaa, ei varsinkaan Kerimäellä, missä rippikirjat alkavat tosi surkeina vasta 1748. Niistäkin puuttuu jakso väliltä ja vihittyjen luettelossa on aukkoja Laamasetkin esiintyvät kahdella nimellä. Sama henkilö voi olla syntynyt Piiparin (jopa Pipari) ja kuolleiden kirjoissa Laamanen tai päinvastoin. Joudutaan tulkitsemaan, mutta tulkitun tuloksen täytyy olla monien ilmiöiden yhteen laskemisen kanssa kuitenkin mahdollinen ja tiedettyjen tosiasioiden kanssa yhteensopiva. Sukututkimuskin korjaa itse itseään ja tuloksiaan, jos uutta tietoa saadaan. Sellaistahan muukin tutkimus on. Piikki on auki Laamastenkin kohdalla uuden tiedon vastaanottoon. Tarttukaa tilaisuuteen.

Laamas-tutkimuksessa jätän suosiolla Raimo Laamasen ja Jens Nilssonin huoleksi Laamasten saapumisen Kulennoisiin ja koko ”esihistorian” 1600- ja 1700-lukujen vaihteen tienoille asti. Aloitin esitykseni **Jöranista**. (taulun numero exel-kirjauksissa T 19). Jöranilla oli myös **veli Petter T 17**. t. Veljeksi sijoittuu myös **Valentin T 18**. Toistaiseksi keskeneräinen hypoteesi on, että tästä Valentinista alkaisivat Sorvasrannan Laamaset. Todistelu on kesken.

Jöranilla T 19 oli neljä poikaa, jotka myös henkikirjan mukaan ovat veljeksiä. Pojat olivat **Zacharias, Jöran, Petter ja Matts**. Ettei tulkinta olisi liian helppoa, jokainen näistä Laamalan pojista antoi vanhimmalle pojalleen isoisän nimen Jöran. Meillä on siis neljä serkku-Jörania, jotka syntyivät vuosien 1711 – 1728 välisenä aikana.

Neljän veljeksien jälkeläiset eivät enää ole mahtuneet samoille Laamalan tanhuville. Veljeksistä **Matts T 28** hankkikin sukuhaaralleen vuonna 1751 Sairalanmäen talon Haapalahdesta. Tämän sukuhaaran selvittely on edistynyt aika pitkälle. Sairalanmäellä viivytettiin noin 100 vuotta, kunnes Laamaset läksivät sieltä asuttamaan Savonrantaa. Uusi osoite oli Hankavaara 13. Savonrantalaisten vaiheita olemme Eero J. Laamasen ja Seija Haikkalan kansa kartoittaneet pikku hiljaa, sillä 1900-luvun alun kirkonkirjat ovat ilmestyneet Suomen sukuhistoriallisen seuran nettisivuille. Tieto karttuu kaiken aikaa.

T 25 Zacharias jälkeläisineen on jäänyt Kulennoisiin, ja hänen sukuhaaransa tutkimuksen tila on jo kauan ollut hyvä, kiitos Aija Lindmanin, Matti Seppäsen ja Manu Laamasen ym. vuosikautia jatkuneen selvittelytyön

T 26 Jöranin haara on kokonaan tutkimatta, ainakaan minulle asti ei tietoa ole herunut. ja siihen olisi seuraavaksi tarkoitus Seija Haikkalan kanssa iskeä kiinni. Onhan mahdollista, että sorvasrantalaisten juurenkäri löytyykin sieltä.

T 26 Petter lakkasi olemasta kivenä kengässä, kun sukututkija **Reetta Väänänen** esitti näkemyksensä uudenlaisen tulkinnan ns. Redsven-Laamasten liittymisestä Kulennoistan sukuhaaraan. Reetta oli mukana Enonkosken kokouksessa tätä vakuuttamassa. Meidän tulkintamme on, että myös Redsven-Laamaset haarautuvat Petteristä T 27 ja hänen ensimmäisestä vaimostaan **Maria Pitkäsestä**. Kun Maria Pitkänen kuoli, monilapsinen Petter solmi toisen avioliiton todennäköisesti Marian nuoremman siskon **Juliana Pitkäsen** kanssa. Ensimmäisen vaimon Marian kanssa tehty perhe asettu Kauvonniemeen, kun Julianankin lapsilauma Kulennoisten Laamalassa alkoi kasvaa. Toisen avioliiton Julianan kanssa tehdyt lapset jäivät Kulennoisiin, ja heistä lähtenevät myös Yrjölän Laamase Jöranista. Jöranin nuoremasta veljestä Petteristä, pappilan torpparista, putkahtaa esiin alussa mainittu Aune Laamanen ja hänen sukulaisensa talousneuvos Teuvo Laamanen. Sukupolvia välissä taitaa olla seitsemän.

Kauvonniemeen muuttaneiden Maria Pitkäsen kanssa tehdyt **Anders s. 1710 T 21** ja **Johan T 22** ovat ns. Redsven-Laamasten (Anders) ja Kauvonniemen Raimo Laamasen suvun (Johan) esi-isiä. Näiden sisar Caisa oli naimisissa Thomas Karakaisen kanssa, joka oli vanhaa kauvonniemeläistä talollissukua. Nuoremmat Caisan veljet ovat voineet olla hänen renkejään. Myös Jens Nilsson on lämpimästi hyväksynyt tämän tulkinnan Raimo Laamaselle vähän ennen Enonkosken kokousta

lähettämässään sähköpostissa. Näin Raimo, Jens, Reetta ja minä voimme olla yhtä mieltä tämän arvoituksen ratkaisusta. Petter T 17 ei hänkään jää ilmaan roikkumaan. Hän kuoli Kauvonniemessä 1737. Hänellä on täytynyt olla poika Petter, jolla oli vaimo ja poika Kauvonniemestä.

Andersin T 21 sukuhaaraan kuuluu omakin Redsven-Laamanen-periytyminen. Suuri osa jälkeläisistä on kohtuullisesti tutkittu, mutta ns. Matkon Laamasten osalta SukuJuttuihin merkitsemäni tiedot ovat puutteellisia. Sukuseuran varapuheenjohtajan Raimo Laamasen sukuhaara alkaa **Johanista T 22**. Raimon oma polveutuminen on selvitetty, mutta Johanin T 22 ja vaimonsa Maria Tolvasen muiden jälkeläisien tutkimisessa on vielä työtä ja arvoituksiakin.

Joroisista tulvahti Kerimäelle, sellaisia Laamasia, joita on mahdotonta yhdistää Kulennoisten Laamasten sukupuuhun siinä ajassa, jota sukututkimuksemme käsittelee. Heidän alkuperänsä lieneekin Puumalan Laamasissa. Joroisten Häyriästä muutti torppari Henrik Laamanen Kerimäelle uudenvuoden aattona 1807. Hänellä oli mukanaan vaimo, kaksi tytärtä ja peräti neljä poikaa. Näistä pojista vanhin Wilhelm kuoli 25-vuotiaana kuumeeseen Kerimäellä, mutta muut pojat Johan, Erik ja Adam lisäsivät Laamasten lukua mm. Alakuonassa ja Karvilassa ja tytär Maria Hanhijärvellä Rikolansalossa. Kerimäellä sekaannuttiin paikallisiin sukuihin. Näissäkin Laamasissa on vielä selvittämistä.

Sophia Henrikintytär Laamanen syntyi 2.10.1792 Kerimäen Kiiskilässä. Hänestä tuli Olof Redsvenin vaimo 1811. Pappikin meni sekaisin, kun Sophia Henrikintytär Laamasia olikin kaksi: tämä Olof Redsvenin vaimo Kerimäen Kiiskilästä sekä toinen Sophia Henrikintytär Laamanen. Molemmat oli virheellisesti merkitty syntyneeksi vuonna 1796. Olofin vaimon oikea syntymävuosi on 1792 Kerimäellä. Toinen Sophia oli syntynyt Säämingissä 1796 ja muuttanut perheensä mukana Säämingistä Kerimäen Sairalanmäelle. Hänestä tuli Kinnusen vaimo. Redsvenien sukukirjassa on Olofin vaimon kohdalla taulussa 245 valitettava virhe, **sekä väärä syntymäaika että väärät vanhemmat!** Tämän jälkimmäisen Sophian isä Henrik oli Niittylahden torppareita ja vie Laamas-tutkimuksen Säämingin puolelle Samuel Laamasen jälkeläisiin, jotka sekoittuvat muihin torppariperheisiin Hannolanpellolla, Sairalanmäellä ja Niittylahdessa. Kuka taas oli Olofin vaimon Sophia Henrikintyttären isä Henrik. kun äiti oli Carin Makkonen? Isän nimi on häivytetty kirkonkirjasta ja Sophian nimen alla on toistaiseksi selvittämätön merkintä. Mikä tarina lienee tässäkin takana?

Vanhan Kerimäen Laamasten sukututkimuksessa kannattaa mielestäni pitää mukana Säämingin Kaartilan ja Pääskylahden Laamaset. Samuel Laamanen on asunut Pitkälässä, joka siirrettiin Kerimäestä Sääminkiin Punkaharjun seurakunnan itsenäistymisen yhteydessä.

Paljon on vielä työtä, mutta näistä tutkituista mosaiikin palasista syntyy jo Laamasten tarinan iso kuvio, kun eri tutkijoiden tulokset on soviteltu yhteen. Yksityiskohdissa on vielä suunnaton työ, missä tarvittaisiin itse kunkin sukuseuralaisen apua ja tietoja, jos aiotaan saada sukukirja aikaiseksi.